

§ 47.

I denne § angives, hvilke Personer der er Disciplinarmidlerne underkastede, nemlig de i § 2, 1. og 3. Stykke nævnte, derimod ikke de i 2. Stykke omhandlede, der vel virker i Militæretatens Interesser, og hvis tjenstlige Forseelser derfor bør paatales af de militære Myndigheder, men som dog ikke egentlig hører til Hæren og Søværnet. Saaledes er Disciplinarmyndigheden ogsaa begrænset efter de nugældende Regler.

§ 48.

1. Stykke svarer til Anordningens § 8; 3. Stykke træder i Stedet for dens § 9. Med Hensyn til 2. Stykke, der træder i Stedet for de i Anordningens §§ 10—16 indeholdte Regler om Disciplinarmidlernes Anvendelse, henledes Opmærksomheden paa, at den i Anordningens § 10, 2. Stykke hjemlede Ret til at overdrage Anvendelse af Disciplinarmidlerne i en bestemt Tjenestegren til den Officer, der forestaar den, ikke er opretholdt. En saadan Delegationsret er iøvrigt ej heller hjemlet ved Anordningerne for Søværnet.

§ 49.

Ifølge denne § skal Straf uden Dom kun kunne paalægges for de Forseelser, der ifølge Lovforslagets § 2 er at anse som militære Forseelser. Straffemyndigheden er dernæst begrænset paa samme Maade som Disciplinarmyndigheden til de i § 2, 1. og 3. Stykke omhandlede Personer, hvilket er overensstemmende med de gældende Regler efter Anordningens § 1.

§ 50.

1 og 2 svarer til Anordningens § 2, 1. Stykke, 5 til dens § 2, 2. Stykke; 4 er overensstemmende med Anordningens § 3 i Slutningen, medens 3 er en ny Bestemmelse.

§ 51

træder i Stedet for Anordningens § 6. Nogle af Kommissionens Medlemmer er meget betænkelige ved at lade den en Enkeltmand tilkommende Ret til at paalægge Straf uden Dom strække sig saa

vidt som til Ikendelse af mørk Arrest og simpelt Fængsel paa Vand og Brød indtil 10 Dage, men har dog, særlig under Hensyn til Ønskeligheden for den skyldige af en hurtig Afgørelse og hans Ret til at forlange Dom i Sagen, ikke ment at burde fremsætte noget Særforslag paa dette Punkt. Flertallet deler ikke den anførte Betænkelighed og lægger i hvert Fald en Hovedvægt paa, at den paagældende kun vil tage imod en saa haard Straf som mørk Arrest eller simpelt Fængsel paa Vand og Brød, naar han selv har Følelsen af, at den ikke er for haard.

§ 52.

Den Straffemyndighed, der bør tilkomme de forskellige foresatte efter deres tjenstlige Grad og Stilling, foreslaar man at overlade det til kgl. Anordning at bestemme; de vekslende Forhold vil her let kræve Ændringer, saa at det bliver upraktisk at være bunden ved Lovbestemmelser.

§ 53.

Bestemmelserne her er gældende Ret, jfr. Anordningens § 21, 2. Stykke, 2. Punktum og § 19, 3. Stykke.

Det anses for en Selvfølge, at Ministeren ifølge hele sin overordnede Stilling har Ret til at bestemme, at en Sag skal paakendes ved Dom, jvf. herved Anordningens § 19, 3. Stykke.

§ 54.

1. Stykke svarer til Anordningens § 19, 1. Stykke; 2. Stykke til § 21, 2. Stykke, 2. Punktum.

§ 55

svarer til Anordningens § 20.

§ 56.

Se herved Bestemmelserne i Anordningens § 19, 4. Stykke og § 21.

§ 57

er i det væsentlige overensstemmende med Anordningens §§ 22 og 23.

§ 58

er en ny Bestemmelse. Det vil formentlig ikke vække Modstand fra nogen Side,